

הדחויים – שיכרונו של קין/ הרב רפי פוירשטיין

1. בראשית פרק ד

- (א) והאדם ידע את-חנה אשתו ותלה ותלד את-קין ותאמר קניתי איש את-יקוק:
 (ב) ותסוף ללדת את-אחיו את-הבל ויהי-הבל רעה צאן ולקין הנה עבד אדמה:
 (ג) ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליקוק:
 (ד) והבל הביא גם-הוא מבכרות צאנו ומחלבהו וישע יקוק אל-הבל ואל-מנחתו:
 (ה) ואל-קין ואל-מנחתו לא שעה ניחר לקין מאד ויפלו פניו:
 (ו) ויאמר יקוק אל-קין למה תרה לך ולמה נפלו פניך:
 (ז) הלא אם-תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואלריך תשוקתו ואתה תמשל-בו:
 (ח) ויאמר קין אל-הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל-הבל אחיו ויהרגהו:
 (ט) ויאמר יקוק אל-קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אגכי:
 (י) ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן-האדמה:
 (יא) ועתה ארוך אתה מן-האדמה אשר פצתה את-פיה לקחת את-דמי אחיך מידך:
 (יב) כי תעבד את-האדמה לא-תסוף תת-כחה לך גע וגד תהיה בארץ:
 (יג) ויאמר קין אל-יקוק גדול עוני מנשא:
 (יד) הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר והייתי גע וגד בארץ והיה כל-מצאי הברגני:
 (טו) ויאמר לו יקוק לכן כל-הרג קין שבעתים יקם וישם יקוק לקין אות לבלתי הפות-אתו כל-מצאו:
 (טז) ויצא קין מלפני יקוק וישב בארץ-גוד קדמת-עדן:
 (יז) וידע קין את-אשתו ותלה ותלד את-חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך:
 (יח) ויולד לחנוך את-ערד ועירד ילד את-מוחיאיל ומחיאיל ילד את-מתושאל ומתושאל ילד את-למך:
 (יט) ויקח-לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה:
 (כ) ותלד עדה את-יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה:
 (כא) ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל-תופש כנור ועוגב:
 (כב) וצלה גם-הוא ילדה את-תובל קין לטש כל-חרש נחשת וברזל ואחות תובל-קין נעמה:
 (כג) ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי:
 (כד) כי שבעתים יקם-קין ולמך שבעים ושבעה:
 2. "פגע בו (בקין) אדם הראשון אמר לו: מה נעשה בדינך? אמר לו: עשיתי תשובה ונתפשרתי. התחיל אדם הראשון מטפח על פניו, אמר: כך היא כוחה של תשובה?! ואני לא הייתי יודע. מיד עמד אדם הראשון ואמר: (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת וגו"
3. (א) ויקרא אל-משה וידבר יקוק אליו מאהל מועד לאמר:
 (ב) דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם אדם פי-יקריב מכם קרבן ליקוק
 (ד) וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: (ויקרא פרק א)
4. (ד) לא תעשה-לך פסלו וכל-תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ:
 (יב) כבד את-אביו ואת-אמך למען יארכון ימיו על האדמה אשר-ליקוק אלהיך נתן לך: ס
 (יג) לא תרצח ס לא תנאף ס לא תגנב ס לא-תענה ברעך עד שקר: ס
 (יד) לא תחמד בית רעך ס לא-תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך:
 (שמות פרק כ)
5. (י) שמעו דבר-יקוק קציני סדם האזינו תורת אלהינו עם עמך:
 (יא) למה לי רב-זבחיכם יאמר יקוק שבעתי עלות אילים וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא חפצתי:
 (יב) כי תבאו לראות פני מי-בקש זאת מידכם רמס חצרי:
 (יג) לא תוסיפו הביא מנחת-שוא קטרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא מקרא לא-אוכל און ועצרה:
 (יד) חדשיכם ומועדיכם שגאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא:
 (טו) ובפרשיכם פפיקם אעלים עיני מכם גם כן-תרכו תפלה אינני שמע ידיכם דמים מלאו:
 (טז) רחצו הזכּו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע:
 (יז) למדו היטב דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: ס ישעיהו פרק א
6. (לג) וילשבת הלוי לא-נתן משה נחלה יקוק אלהי ישראל הוא נחלתם כאשר דבר להם: (יהושע פרק יג)

7. ארבעה היו לוחטין אחר האדמה ולא נמצאו כראוי קין ונוח ולוט ועזיהו. קין וקין היה עובד אדמה (בר ד ב). נח ויחל נח איש האדמה (בר ט כ). ולוט וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן (בר יג

י). עזיהו כי אהב אדמה היה (דה"ב כו י) (מכילתא דרשב"י י"ח).
8. "קין חשב בלבו ואמר אני הורג את אחי ואירש את העולם" (אדר"נ ב נ"ה).

9. (יד) וַיִּלֶן שָׁם בְּלִילָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לַעֲשׂוֹ אָחִיו:
בראשית פרק מג

וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מֵעֵט צָרִי וּמֵעֵט דְּבָשׁ נְכָאת וְלֵט בְּטָנִים וּשְׂקָדִים:
שופטים פרק ג

וַיִּשְׁלְחוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד מְנַחֵם לַעֲגִלוֹן מֶלֶךְ מוֹאָב:

שמואל א פרק י

(כז) וּבְנֵי בְלִיעֵל אֶמְרוּ מֵה־יִשְׁעֲנֹן זֶה וַיִּבְרָהוּ וְלֹא־הִבְיִאוּ לוֹ מִנְחָה וַיְהִי כַמְחָרִישׁ
שמואל ב פרק ח

וַתְּהִי מוֹאָב לְדָוִד לַעֲבָדִים נְשָׂאֵי מִנְחָה:

שמואל ב פרק ח

וַתְּהִי אַרְם לְדָוִד לַעֲבָדִים נוֹשָׂאֵי מִנְחָה

מלכים א פרק ה

וַיִּשְׁלַמֶּה הָיָה מוֹשֵׁל בְּכָל־הַמְּמַלְכוֹת מִן־הַנְּהָר אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וְעַד גְּבוּל מִצְרַיִם מִגְּשֵׁים מִנְחָה וְעַבְדִּים אֶת־
שְׁלֹמֹה כָּל־יְמֵי חַיָּו: פ

מלכים ב פרק יז

...לֹא־הָעֵלָה (הושע בן אלה) מִנְחָה לְמֶלֶךְ אֲשׁוּר כְּשִׁנְהָ בְּשִׁנְהָ וַיַּעֲצֵרְהוּ מֶלֶךְ אֲשׁוּר וַיֹּאסְרֵהוּ בֵּית כְּלָא:
תהלים פרק עב

(י) מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאַיִים מִנְחָה יִשְׁבּוּ

דברי הימים ב פרק יז

(ה) וַיִּכֶן יְקֹזֵק אֶת־הַמְּמַלְכָה בְּיָדוֹ וַיִּתְּנֶנּוּ כָּל־יְהוּדָה מִנְחָה לַיהוֹשֻׁפָט וַיְהִי־לוֹ עֶשְׂר־וַכּוֹבֹד לְרָב:
10. שמות פרק ג.

וּמֹשֶׁה הָיָה רֹעֵה אֶת־צֹאן יִתְרוֹ חֹתֶנּוּ כֹהֵן מִדִּיָּן וַיִּנְהַג אֶת־הַצֹּאן אַחַר הַמִּדְבָּר וַיָּבֵא אֶל־הָרַ

הָאֱלֹהִים חֹרְבָה:

11. שמואל א פרק טז

(יא) וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־יְשׁוּׁ הַתְּמוֹ הַנְּעָרִים וַיֹּאמֶר עוֹד שָׁאֵר הַקְּטָן וְהִנֵּה רֹעֵה בְּצֹאן וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־
יְשׁוּׁ שְׁלָחָה וְקָחְנוּ כִּי לֹא־נִקְּבַ עַד־בָּאוּ פָּה:

(יב) וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאֵהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי עִם־יָפָה עֵינָיִם וְטוֹב רָאִי פ וַיֹּאמֶר יְקֹזֵק קוּם מִשְׁחָהוּ כִּי־זָה הוּא:

12. מסכת אבות דרבי נתן נוסחא א פרק מא

אלו שהותנו חכמים שאין להם חלק לעולם הבא חמשה מלכים וְשֵׁשׁ מִבְּקָשֵׁי גְדוּלָה קִין וְקָרַח וּבִלְעָם
ואחיתופל ודואג וגחזי:

13. מסכת אבות דרבי נתן נוסחא ב פרק מה

ד שגו ברואה אלו הן אדם. וקין. בלעם. וחזקיהו. אדם שגה ברואה שנאמר ויקרא אלהים אל
(אדם) [האדם] ויאמר לו איכה ויאמר את קולך שמעתי [וגו] ויאמר מי הגיד לך כי ערום אתה
(בראשית ג ט י ו"א) ובסוף הענין מה הוא אומר ויאמר [האדם] האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי
מן העץ ואוכל (שם שם י"ב).

14. "ובהו זה קין שבקש להחזיר את העולם לתוהו ובוהו" (ב"ר בראשית ב)

15. "תנו רבנן: שלשה באו בעלילה (אל ה), אלו הן: קין, עשו, ומנשה. קין - דכתיב גדול עוני מנשוא.
אמר לפניו: רבונו של עולם! כלום גדול עוני מששים ריבוא שעתידין לחטוא לפניך, ואתה סולח להם?"

(סנהדרין ק"א ב)

16. תלמוד בבלי מסכת שבת דף לג עמוד ב

"פתח רבי יהודה ואמר: כמה נאים מעשיהן של אומה זו: תקנו שווקים, תקנו גשרים, תקנו
מרחצאות. רבי יוסי שתק. נענה רבי שמעון בן יוחאי ואמר: כל מה שתקנו - לא תקנו אלא לצורך עצמן,
תקנו שווקין - להושיב בהן זונות, מרחצאות - לעדן בהן עצמן, גשרים - ליטול מהן מכס."

17. בראשית רבה (וילנא) פרשת בראשית פרשה כ ז

ואל אישך תשוקתך, ארבע תשוקות הן אין תשוקתה של אשה אלא לאישה, שנאמר ואל אישך
תשוקתך, אין תשוקתו של יצה"ר אלא על קין וחביריו שנאמר ואלו תשוקתו, אין תשוקתו של גשמים
אלא על הארץ שנאמר (תהלים סה) פקדת הארץ ותשוקקה, ואין תשוקתו של הקדוש ברוך הוא אלא
על ישראל שנאמר (שיר/השירים/ ז) ועלי תשוקתו,